

Wyrok
Sądu Rejonowego w Olsztynie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 9 stycznia 2025 r.
IV U 551/24

Argumenty prawne - ważne fragmenty uzasadnienia

„Zmiana pozycji ciała (określona w § 10 ust. 2 pkt 2 cyt. rozporządzenia) jest czymś innym niż zmiana miejsca, w którym to ciało się znajduje czyli to, co odwołująca wskazała w swoim wniosku oraz podczas rozprawy. Kryterium zmiana pozycji ciała dotyczy przede wszystkim zdolności do dokonywania dowolnej zmiany pozycji z stojącej do siedzącej i spoczynkowej/leżącej.”

Patrz podobne

„Takie środki chemiczne, które nie powinny pozostawać na twarzy czy rękach mogą nie tylko źle wyglądać, ale wpływać na dobrostan skóry twarzy i rąk oraz powodować ewentualne reakcje uczuleniowe.”

Patrz podobne

„Zamyka się wtedy na zamek, pyta kto tam?, gdy ktoś zapuka, nie otwiera nikomu, komu nie ufa.”

Patrz podobne

„Nie może polegać na swojej pamięci słuchowej, nie zna ona sposobu poruszania się, dźwięków wydawanych przez osobę, której nie zna.”

Patrz podobne

Skład sądu

Przewodniczący:

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Danuta Zakrzewska

Sentencja

Sąd Rejonowy w Olsztynie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

po rozpoznaniu w dniu 07 stycznia 2025 r., w O., na rozprawie

sprawy T. P.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) o ustalenie poziomu potrzeby wsparcia; na skutek odwołania T. P.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), z dnia (...), nr (...);

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala poziom potrzeby wsparcia odwołującej wyrażony w wartości punktowej w skali 0-100 punktów na łącznie 74,82 (siedemdziesiąt cztery 82/100) punktów, a szczegółowo ustala potrzebę wsparcia wyrażoną w wartościach punktowych w skali 0-4 odnośnie :

1. zmiany pozycji ciała: 0.000 pkt, 2 poruszanie się w znanym środowisku: 2.700 pkt, 3 poruszanie się w nieznanym środowisku: 3.040 pkt, 4 sięganie, chwytanie i manipulowanie przedmiotami użytkowymi: 2.700 pkt, 5 przemieszczanie się środkami transportu: 3.200 pkt, 6 klasyfikacja docierających bodźców: 1.800 pkt, 7 przekazywanie informacji innym osobom: 0.000 pkt, 8 prowadzenie rozmowy: 0.000 pkt, 9 opanowanie nowej umiejętności praktycznej: 3.420 pkt, 10 koncentrowanie się na czynności: 2.700 pkt, 11 korzystanie z urządzeń i technologii informacyjno-komunikacyjnych:

3.960 pkt, 12 mycie i osuszanie całego ciała: 2.700 pkt, 13 mycie i osuszanie rąk i twarzy: 2.700 pkt, 14 pielęgnowanie poszczególnych części ciała: 2.700 pkt, 15 troska o własne zdrowie: 3.420 pkt, 16 korzystanie z toalety: 1.800 pkt, 17 ubieranie się: 1.800 pkt, 18 jedzenie i picie: 1.800 pkt, 19 stosowanie zalecanych środków terapeutycznych: 2.700 pkt, 20 realizowanie wyborów i decyzji: 1.600 pkt, 21 pozostawanie samemu w domu: 2.700 pkt, 22 nawiązywanie kontaktów: 1.800 pkt, 23 kontrolowanie własnych zachowań i emocji: 0.000 pkt, 24 utrzymywanie kontaktów z bliskimi: 2.700 pkt, 25 tworzenie bliskich relacji z innymi osobami: 1.800 pkt, 26 kupowanie artykułów codziennej potrzeby: 3.960 pkt, 27 przygotowanie posiłków: 3.420 pkt, 28 dbanie o dom i ubrania: 3.040 pkt, 29 dokonywanie transakcji finansowych: 3.040 pkt, 30 rekreacja i organizacja czasu wolnego: 3.420 pkt, 31 załatwianie spraw urzędowych: 1.800 pkt, 32 realizowanie dziennego rozkładu zajęć: 2.400 pkt,

oddalając odwołanie w pozostałym zakresie;

II. zasądza od Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na rzecz odwołującej kwotę 2.250 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt) złotych. sędzia Barbara Kokoryn

Uzasadnienie

Decyzją Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), stanowisko w E. z dnia 03 września 2024 r., wydanej w sprawie o numerze (...). (...) numer decyzji. (...), ustalono, że poziom potrzeby wsparcia T. P., od dnia złożenia wniosku wskazanego w punktowej skali 0 do 100 punktów wynosi 65 punktów w okresie od dnia 13 stycznia 2020 r. do dnia 13 stycznia 2031 r.

od tej decyzji T. P.

T. P. w odwołaniu z dnia 02 października 2024 r. nie zgodziła się z wynikiem punktowania zarzucając organowi błędy w ustaleniach faktycznych.

Wniosła o uwzględnienie odwołania i ustalenie poziomu wsparcia na poziomie nie niższym niż 99,22 punkty. Skarżąca wskazała, że uważa, iż konieczne jest ustalenie wyższego poziomu wsparcia. W jej ocenie poszczególne kryteria powinny być określone:

1. zmiana pozycji ciała – 1.800 punkt.
2. poruszanie się znanym środowisku - 3.200 punktu,
3. poruszanie się w nieznanym środowisku – 4.000 punktu,
4. sięganie chwytnie, manipulowanie przedłożonymi przedmiotami użytkowymi – 3.500 punktu,
5. przemieszczanie się środkami transportu – 4.000 punktu,
6. klasyfikacja docierających bodźców – 2.700 punktu,
7. przekazywanie informacji innym osobom – 2.700 punktu,
8. prowadzenie rozmowy – 2.000 punktu,
9. opanowanie nowej umiejętności praktycznej – 3.700 punktu,
10. koncentrowanie się na czynności – 3.200 punktu,
11. korzystanie z urządzeń i technologii informacyjno-komunikacyjnych – 3.960 punktu,
12. mycie i osuszanie ciała – 2.700punktu,
13. mycie i osuszanie rąk i twarzy – 1.500 punktu,
14. pielęgnowanie poszczególnych części ciała – 3.420punktu,
15. troska o własne zdrowie – 3.420 punktu,
16. korzystanie z toalety – 2.500 punktu,
17. ubieranie się - 2.500 punktu,
18. jedzenie i picie - 2,6 punktu,

19. stosowanie zalecanych środków terapeutycznych – 2.700punktu,
20. realizowanie wyborów i decyzji – 3.000punktu,
21. pozostawanie w domu samemu – 3.500 punktu,
22. nawiązywanie kontaktów – 2.900 punktu,
23. kontrolowanie własnych zachowań i emocji – 1.000 punktu,
24. utrzymywanie kontaktów z bliskimi – 2.700 punktu,
25. tworzenie bliskich relacji z innymi osobami – 3.000 punkty,
26. kupowanie artykułów codziennej potrzeby – 4.000punkty,
27. przygotowywanie posiłków – 3.600punktu,
28. dbanie o dom i ubrania – 3.500 punktu,
29. dokonywanie transakcji finansowych – 4.000 punkty,
30. rekreacja i organizacja czasu wolnego – 4.200 punktu,
31. załatwianie spraw urzędowych -4.000 punkty,
32. realizowanie dziennego rozkładu zajęć – 3.500 punktu.

Odwołująca uznała, że należy przyjąć łącznie 99,22 punktu.

Odwołująca wносиła również o zasądzenie na swoją rzecz od Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) ze stanowiskiem w E. kosztów procesu wraz z należnymi odsetkami. Podczas rozprawy jej pełnomocnik złożył spis kosztów(k.52).

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wskazał, że Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania ds. Niepełnosprawności w dniu 05 lipca 2024 r. wydał decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia wyrażony w wartości punktowej równej 62 punkty. W dniu 24 lipca 2024 r. T. P. złożyła odwołanie i wносиła o ponowne rozpoznanie sprawy. Po zapoznaniu się z dołączonym do wniosku kwestionariuszem samooceny, (...) dokonał ponownej analizy trudności w zakresie funkcjonowania odwołującej i uchylił w całości zaskarżoną decyzję. Organ określił potrzebę wsparcia na poziomie 65 punktów w dniu 03 września 2024 r.

Sąd ustalił, co następuje:

T. P. jest osobą niepełnosprawną w wieku 49 lat. Mieszka w małej miejscowości, z trudnościami komunikacyjnym. Od wielu lat jest trwale niezdolna do pracy, co potwierdziła orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 06 lutego 2020 r.(nr (...)), który jako datę powstania niezdolności do samodzielnej egzystencji określił na dzień 1 października 2019 r. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania ds. Niepełnosprawności w dniu 08 grudnia 2004 r. zaliczył odwołującą do znacznego stopnia niepełnosprawności z symbolu 04-O od 2001 r. na stałe. Niepełnosprawność istnieje od urodzenia przy czym orzeczenie objęło konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji i konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

(bezsporne, zob. dokumenty w aktach (...). (...).(...))

Odwołująca ma ślepotę obuoczną, stan po pięciokrotnej witrektomii z tamponadą olejem silikonowym i czterokrotnym opasaniu OL, stan po retinektomii OL, jaskrę wtórną OPL, zaćmę dojrzałą OP, pseudosoczewkowatość OL. U odwołującej występuje wysoka krótkowzroczność degeneracyjna OPL, oczopląs OPL, zez zbieżny OP i retinopatię wcześniaczą. U odwołującej występuje obu oczny brak poczucia światła. W ramach wyników badania rezonansu magnetycznego stwierdzono, że: w lewej części gałki ocznej uwidoczniono pół księżycowatą kształt przestrzeń o wielkości dochodzącej do 4 mm i sygnale charakterystycznym dla świeżo wynaczynionej krwi obraz generuje całkowite odwarstwienie siatkówki spowodowane wylewem. W badaniu MR i MR z dnia 4 czerwca 2004 r. nie stwierdzono cech patologii w obrębie nerwów ocznych

W dokumentacji za lata 2001 do 2013 r. wskazano, że gałka oczna ustawiona jest w zezie zbieżnym, a przedni odcinek rogówki jest gładki, lśniący i przezierny. Komora przednia, średnio głęboka i czysta, źrenica średnio szeroka soczewka jest zmieniała we wszystkich warstwach. Ciało szkliste nie do oceny. Dno oka nie do oceny. Poprzedni odcinek ma wylew krwi do skóry, powieki dolnej, z obrzękiem powiek i spojówki, wylew krwi pod spojówką. Rogówka gładka, lśniąca, przezierna, komora przednia, średniogłęboka i czysta. Średnica okrągła, szeroka, implant tylno-komorowy zmętnienia, w reszcie torby przedniej - ciało szkliste z olejem silikonowym. Dno, tarcza nerwu drugiego o granicach wyraźnych c/d 0.3. Siatkówka przyległa, widoczny próg wygłobienia z opaski, ślady po FK przed progiem. Odwołująca stale leczy się w samodzielnym Publicznym klinicznym Szpitalu (...) w W.. Przyjmuje leki. (bezsporne, przesłuchanie odwołującej -k.53v-55, zob. dokumentacja medyczna – k.11-18, 40-49, dokumenty -k. 8-9, oryginały w aktach (...). (...)(...))

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Rozpatrując niniejsze odwołanie od decyzji WZON, w świetle zgromadzonych dokumentów i obowiązujących przepisów, należy uznać, że okoliczności w nim powołane stanowią wystarczającą podstawę do zmiany decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), stanowisko w E. na rzecz odwołującej co do łącznej wartości i niektórych składowych punktów.

Sąd dał w pełni wiarę odwołującej co do jej trudności w codziennym funkcjonowaniu. Odwołująca bardzo plastycznie i obrazowo opisała swoją sytuację i trudności na jakie napotyka.

Sąd uznał, że nie jest zatem konieczne przesłuchanie męża odwołującej w charakterze świadka. Zgodnie z § 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie ustalania poziomu potrzeby wsparcia (Dz.U. z dnia 2023, poz. 2581), informacje uzyskuje się od opiekuna faktycznego osoby zainteresowanej, gdy istnieje niemożność pozyskania informacji od samej osoby zainteresowanej.

Sąd oddalił także wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu okulistyki na okoliczności aktualnego stanu zdrowia odwołującej i ustalenia poziomu potrzeby wsparcia na poziomie nie niższym niż 99,22punktów(spraczyzowany na k.55). Przedstawione przez odwołującą dokumenty potwierdzają jej aktualny stan zdrowia, natomiast ustalenie potrzeby wsparcia w tej konkretnej sprawie wymaga raczej znacznego doświadczenia życiowego, wyobraźni i logicznego myślenia, niż wiadomości specjalnych z zakresu okulistyki.

W oparciu o czynności oceniające określone w rozdziale 1, a w szczególności § 6 cyt. rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 23 listopada 2023 r. Sąd przede wszystkim przeprowadził czynności oceniające, czyli dokonał obserwacji, wywiadu bezpośredniego oraz oceny funkcjonowania.

Zgodnie z art. 4b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 44) potrzeba wsparcia to następstwo braku lub utraty autonomii fizycznej, psychicznej, intelektualnej lub sensorycznej.

Przy ustalaniu potrzeby wsparcia Sąd wziął pod uwagę adekwatnie do wieku oraz niepełnosprawności fizycznej, psychicznej, intelektualnej lub sensorycznej, zdolność osoby odwołującej do samodzielnego wykonywania określonych czynności związanych z obszarami codziennego funkcjonowania oraz rodzaj i zakres wymaganego wsparcia, z uwzględnieniem czasu niezbędnego do jej wykonywania oraz konieczności wsparcia przez inną osobę lub technologię wspomagającą, mającą na celu zapewnienie zwiększenia lub utrzymania niezależności osoby niepełnosprawnej.

Zgodnie z ww. przepisami oraz mając na względzie treść § 10 i 11 cyt. rozporządzenia, Sąd ustalił poziom potrzeby wsparcia w wartościach punktowych.

Na podstawie obserwacji opartej na doświadczeniu zawodowym i życiowym podczas rozprawy w dniu 07 stycznia 2025 r., wywiadu bezpośredniego z odwołującą, która przedstawiła swoje funkcjonowanie jako osoby ubiegającej się o ustalenie poziomu potrzeby wsparcia, przy zastosowaniu formularza w zakresie ustalania poziomu potrzeby wsparcia dla osób zaliczonych do stopnia niepełnosprawności, a także na podstawie informacji wskazanych w kwestionariuszu samooceny trudności w zakresie wykonywania czynności związanych z funkcjonowaniem dołączonego do akt WZON.

Przy konkretnym schorzeniu okulistycznym T. P. zakres ograniczeń w zakresie wyżej wymienionych czynności codziennego funkcjonowania skutkuje potrzebą wsparcia na wskazanym przez Sąd poziomie, uwzględniającym wagi danych czynności wyrażonych w wartościach punktowych oraz rodzaju wymaganego wsparcia jego częstotliwości zgodnie z przepisami przedmiotowego rozporządzenia.

Sąd ustalił punktową wysokość poziomu potrzeby wsparcia w skali od 0 do 100 punktów na łącznie 74.82 punktu, a szczegółowo ustalił potrzebę wsparcia wyrażoną w wartościach punktowych w skali od 0.000 do 4.000, odnośnie:

1. zmiany pozycji ciała – 0.000 punktu,
2. poruszanie się znanym środowisku - 2.700 punktu,
3. poruszanie się w nieznanym środowisku -3.040 punktu,
4. sięganie, chwytanie i manipulowanie przedmiotami użytkowymi - 2.700 punktu, przemieszczanie się środkami transportu - 3.200 punktu,
5. klasyfikacja docierających bodźców - 1.800 punktu,
6. przekazywanie informacji innym osobom - 0.000 punktu,
7. prowadzenie rozmowy - 0.000 punktu,
8. opanowanie nowej umiejętności praktycznej -3.420 punktu,
9. koncentrowanie się na czynności- 2.700 punktu,
10. korzystanie z urządzeń i technologii informacyjno- komunikacyjnych- 3.960 punktu,
11. mycie i osuszanie całego ciała - 2.700 punktu,
12. mycie i osuszanie rąk i twarzy- 2.700 punktu,
13. pielęgnowanie poszczególnych części ciała- 2.700 punktu,
14. troska o własne zdrowie – 3.420 punktu
15. korzystanie z toalety – 1.800 punktu,
16. ubieranie się - 1.800 punktu,
17. jedzenie i picie 1.800 punktu,
18. stosowanie zaleconych środków terapeutycznych - 2.700 punktu,
19. realizowanie wyborów i decyzji -1.600 punktu,
20. pozostawanie samemu w domu - 2.700 punktu,
21. nawiązywanie kontaktów - 1.800 punktu,
22. kontrolowanie własnych zachowań i emocji - 0.000 punktu
23. utrzymywanie kontaktów z bliskimi -2.700 punktu,
24. tworzenie bliskich relacji z innymi osobami - 1.800 punktu,
25. kupowanie artykułów codziennej potrzeby- 3.960 punktu,
26. przygotowywanie posiłków- 3.420 punktu,
27. dbanie o dom i ubrania - 3.400 punktu,
28. dokonywanie transakcji finansowych - 3.040 punktu,
29. rekreacja i organizacja czasu wolnego – 3.420 punktu,
30. załatwianie spraw urzędowych - 1.800 punktu
31. realizowanie dziennego rozkładu zajęć -2.400 punktu.

Podczas rozprawy w dniu 7 stycznia 2025 r. Sąd poprzez osobisty kontakt z odwołującą i jej szczegółowe wysłuchanie, ustalił, że wartości podane przez Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) są niewystarczające we wskazanych w kryteriach oceny potrzeby wsparcia wyrażonej w wartościach punktowych w skali 0.000 do 4.000.

Odwołująca wskazała, że jest osobą niewidomą od 20lat i ma wrodzoną wadę od urodzenia. W 2021 r. odwarstwiły jej się siatkówki w prawym oku, a po pół roku również w lewym. Operacje naprawy oka odbyła w K., lecz nie powiodła się, następne wielokrotnie przeprowadzane u niej operacje również nie przyniosły efektów pozytywnych. Z uwagi na wszczepioną sztuczną soczewkę i słabą siatkówkę, po pierwszej operacji nie widziała tak, jak powinna. Sytuacji nie poprawiły dalsze zabiegi, a odwołująca nie widzi i nie ma możliwości zobaczenia światła, natomiast stale boli ją otoczenia jednego i drugiego oka.

Sąd ustalił, że odwołująca może poruszać własnym ciałem, rękoma, nogami, szyją głową oraz korpusem. Zmiana pozycji ciała (określona w § 10 ust. 2 pkt 2 cyt. rozporządzenia) jest czymś innym niż zmiana miejsca, w którym to ciało się znajduje czyli to, co odwołująca wskazała w swoim wniosku oraz podczas rozprawy. Kryterium zmiana pozycji ciała dotyczy przede wszystkim zdolności do dokonywania dowolnej zmiany pozycji z stojącej do siedzącej i spoczynkowej/leżącej. Najczęściej zdolność tą mają zaburzoną osoby z ustalony stopień niepełnosprawności z symbolu 0-5R lub 10-N, takie, które nie są w stanie poruszać własnym ciałem. Odwołująca w świetle obserwacji na sali rozpraw jest zdolna zmiany pozycji ciała.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd uznał, że należy przyznać jej 0.000punktu. Jeżeli natomiast chodzi o przemieszczanie się w znanym środowisku i poruszanie się w nieznanym środowisku, odwołująca często potrzebuje wsparcia częściowego, WZON prawidłowo ustalił te wartości, również sięganie chwytnie, manipulowanie przedmiotami użytkowymi, zostało przez Organ ocenione prawidłowo, gdyż odwołująca musi mieć zorganizowany i uporządkowany dom, osoby z nią mieszkające muszą przestrzegać zasady odkładania przedmiotów na miejsce. Poza domem zaś odwołująca wymaga częstego i częściowego wsparcia innych osób.

Sąd zmienił wartości punktowe oceny w zakresie niektórych innych wskazań podnoszonych przez odwołującą. W tym uznał, że odwołująca prawidłowo odbiera i klasyfikuje docierające do niej bodźce.

Potrafi również przemieszczać się środkami transportu publicznego, choć w jej wypadku jest to znacznie utrudnione. Przemieszczanie środkami transportu zostało prawidłowo ocenione przez organ, albowiem odwołująca jako pasażer może się przemieszczać, może wejść i wyjść do/ze środka transportu, nie jest w tym stanie ograniczona swoimi ortopedycznymi czy neurologicznymi problemami zdrowotnymi. Odwołując potrzebuje jednak asysty innej osoby, aby wejść do odpowiedniego środka transportu, w odpowiednim miejscu z niego wysiąść.

Odwołująca w odpowiedni sposób, klasyfikuje docierające do niej bodźce z wyjątkiem bodźców wzrokowych. Odwołująca dobrze słyszy, odbiera dotyk, jest wyczulona na to, co dzieje się na sali sądowej. Widać, że jest dostosowana do swoich problemów zdrowotnych, i innymi zmysłami nadrabia problemy okulistyczne.

W zakresie przekazywania informacji Sąd również podtrzymał stanowisko Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności, albowiem odwołująca bardzo żywo reaguje podczas rozmowy z Sądem, potrafi przedstawić swoje stanowisko w sposób jasny i szczegółowy oraz plastyczny.

W związku z tym Sąd nie miał możliwości zaobserwowania, aby potrzeba wsparcia jej przekazywanie informacji innym osobom miała wartość 2.700 punktu.

Podobnie odwołująca prowadzi rozmowę w sposób właściwy, odpowiednio dobierając słowa, poprawnie budując zdania. To prawda, że z uwagi na problemy zdrowotne z oczami nie widzi odbiorcy swoich przekazów i nie może obserwować jego mimiki. Jednocześnie odwołująca dobrze słyszy, kieruje się w stronę osoby prowadzącej z nią rozmowę używa gestykulacji i mowy ciała, aby zaprezentować swoje stanowisko. W związku z tym Sąd uznał, że prowadzenie rozmowy jest w jej wypadku prawidłowo ocenione przez Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności.

W zakresie opanowania nowej umiejętności praktycznej Organ również prawidłowo ocenił problemy i potrzeby wsparcia odwołującej. Sąd w tym zakresie uznał, że 3.420 punktu jest wartością wystarczającą dla częściowego wsparcia odwołującej towarzyszącego, a niekiedy częściowego.

Organ uznał, że odwołująca w zakresie koncentrowania się na czynności została, nie potrzebuje wsparcia przez inne osoby, gdyż posiada możliwość prawidłowego skoncentrowania się. Sama odwołująca uznała, że powinna być oceniona na 3.200 punktu.

Sąd nie podzielił jej stanowiska, albowiem podczas rozmów na rozprawie w dniu 7 stycznia 2025 r. zaobserwował, że jest ona w stanie skoncentrować się na wypowiedziach innych osób, w tym jej pełnomocnika, na tym, co dzieje się na sali sądowej. Sąd stwierdził, że jest ona w stanie również skoncentrować się na swoich wypowiedziach i potrafi przedstawić swoje stanowisko w sposób w pełni zborny i jasny.

W zakresie korzystania z urządzeń i technologii informacyjno-komunikacyjnej, organ określił prawidłowo wysokość poziomu potrzeby wsparcia 3.960 punktu. Odwołująca po otrzymaniu jest w stanie obsługiwać przystosowane narzędzia tele- i informatyczne, audio i e-booki, czytniki itp. Wsparcie zatem jest częściowe, zbliżone do pełnego.

W zakresie mycia i osuszania całego ciała Organ przyznał odwołującej 2.700 punktu. Jednocześnie, w zakresie mycia i osuszania rąk twarzy po przyznał odwołującej jedynie 0.000 punktu.

Z tym stanowiskiem Sąd się nie zgodził, odwołująca proponowała w tym zakresie 1.500 punktu. Jednocześnie, biorąc pod uwagę informacje przekazane na rozprawie w dniu 7 stycznia 2025 roku wynika, że potrzeba wsparcia w zakresie mycia i osuszania rąk i twarzy jest podobna, jak w przypadku mycia i osuszania całego ciała. Odwołująca opisała sytuacje, w których co prawda umyła się sama w zakresie również rąk i twarzy, jednocześnie z uwagi na problemy z widzeniem, nie była w stanie ocenić, czy na rękach i na twarzy nie ma jakichś pozostałości farby, mydła, pianki. Takie środki chemiczne, które nie powinny pozostawać na twarzy czy rękach mogą nie tylko źle wyglądać, ale wpływać na dobrostan skóry twarzy i rąk oraz powodować ewentualne reakcje uczuleniowe. Mając zatem na względzie te okoliczności, sąd uznał, że mycie i osuszanie rąk i twarzy powinno być określone na 2.700 punktu, przy czym Sąd miał na względzie, że czynności toaletowe mogą być przedsięwzięte w domu i poza domem, gdzie wsparcie towarzyszące musi być częstsze.

W zakresie pielęgnacji poszczególnych części ciała oraz troski o własnej zdrowie, Sąd uznał, że Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności prawidłowo ocenił sytuację i poziom wsparcia towarzyszącego potrzebny odwołującej jako osoby niewidzącej obuocznie.

Biorąc pod uwagę opisywane przez odwołującą na rozprawie sytuacje z jej życia, mając na względzie miejsce zamieszkania odwołującej Sąd uznał, że przy korzystaniu z toalety należy ustalić wyższy poziom wsparcia niż podany przez Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Powinien być on ustalony na 1.800 punktu, co wynika z okoliczności, podniesionych w odwołaniu i na rozprawie. Sąd nie poparł natomiast żądania T. P. ustalenia 2.500 punktu, gdyż odwołująca nie jest osobą leżącą, jest w stanie sama udać się do toalety, sama z niej wyjść, nie korzysta z pampersowania. Może sama się umyć, czasami potrzebuje wsparcia towarzyszącego.

W zakresie ubierania się, jedzenia i picia, stosowania zaleconych środków terapeutycznych, Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności prawidłowo ustalił poziom potrzeby wsparcia – 1.800punktu i 2.700punktu. Podobnie w przypadku realizowania wyborów i decyzji, odwołująca jest dość samodzielna: jest w stanie podjąć decyzję, a następnie ją zrealizować, o czym Sąd mógł się przekonać podczas rozprawy w dniu 7 stycznia 2025 r. Przy wymienionych obszarach czasami potrzebuje wsparcia towarzyszącego.

Odwołująca wykazała, że może mieć problemy z pozostawianiem samemu w domu. Zamyka się wtedy na zamek, pyta kto tam?, gdy ktoś zapuka, nie otwiera nikomu, komu nie ufa. Jednocześnie nie określiła w sposób szczegółowy, dlaczego żąda ustalenia wartości w tym zakresie na poziomie 3.500 zamiast 2.700punktu. Zdaniem Sądu w miejscu, w którym przebywa, czuje się w miarę bezpiecznie, gdyż zna środowisko. W związku z tym sąd ustalił taki sam poziom potrzeby towarzyszącego wsparcia jak Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności.

W zakresie nawiązywania kontaktów Sąd podwyższył poziom potrzeby wsparcia z 0.000 do 1.800 punktu albowiem uznał, że osoba, która nie widzi i nie zna osób, z którymi miałaby nawiązać kontakt, może mieć z tym większe problemy niż to założył organ. Sąd stwierdził, że miejscowość, w której zamieszkuje odwołująca (oddalona od traktów komunikacyjnych), wymusza sytuacje wymagające znacznego towarzyszącego zaangażowania opiekunów T. P., by mogła spotkać innych, nieznaną jej ludzi. Odwołująca w tym zakresie uważała, że powinno być przyznane jej 3.900 punktu, gdyż nie wie czy ktoś przed nią stoi, nie zaczepia sama ludzi(k.54v). Sąd ustalił, że odwołująca nie może odczytać działań i zamiarów nieznaną jej osób za pomocą zmysłu wzroku. Nie może polegać na swojej pamięci słuchowej, nie zna ona sposobu poruszania się, dźwięków wydawanych przez osobę, której nie zna. Zatem wynikające z braku znajomości osób trudności z tym związane wymuszają częściowe wsparcie przy nawiązywaniu kontaktów. Jednocześnie odwołująca pracuje w zakładzie, w którym są zatrudnione osoby widzące i niewidzące. Jest zatem w stanie nawiązywać część kontaktów samodzielnie w tym zakładzie. Mając też na względzie interakcje odwołującej z nieznanymi osobami, takimi jak pełnomocnik, protokolant, sędzia na sali sądowej, należy uznać, że nawiązywanie kontaktu jest ograniczone tylko w połowie. Sąd zatem przyznał odwołującej w tym zakresie 1.800 punktu.

W zakresie kontrolowania własnych zachowań i emocji, odwołująca nie ma problemów tak istotnych, aby należało w tym zakresie zwiększyć poziom potrzeby wsparcia ustalony przez Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Organ ten ustalił w tym zakresie poziom potrzeby wsparcia na 0.000punktu. Zdaniem sądu, odwołująca uznała, że powinna dostać 1.000punkt. Podczas rozmowy na sali sądowej odwołująca była w stanie kontrolować swoje własne zachowania i emocje oraz dostosować je do zmiennych sytuacji.

W zakresie utrzymania kontaktów z bliskimi odwołująca nie wносиła o zmiany punktów.

W zakresie tworzenia bliskich relacji z innymi osobami odwołująca domagała się podwyższenia potrzeby poziomu wsparcia do 3.300 punktów.

Sąd, mając na względzie problemy ze wzrokiem odwołującej podwyższył wskazaną przez organ wartość z 0.000 punktów do 1.800punktu, albowiem uznał, że podobnie jak nawiązywanie kontaktów z innymi osobami, tworzenie bliskich relacji z innymi osobami może być dla odwołującej bardzo utrudnione i wymaga czasami wsparcia towarzyszącego.

Jednocześnie podczas rozprawy Sąd uznał, że ma ona umiejętności społeczne, jest otwarta i „łatwa w kontakcie”, zatem nie wymaga stałego wsparcia częściowego na poziomie 3.000 punktów.

W zakresie kupowania artykułów codziennej potrzeby, Organ ocenił poziom potrzeby wsparcia na 3.960punktu, a odwołująca uznała, że powinna otrzymać 4.000 punkty. Z przesłuchania wynika, że rachunki opłaca mąż odwołującej, odwołująca wybiera produkty, ale ktoś musi jej doradzić. Mąż płaci też za zakupy.

Wbrew stanowisku odwołującej, Sąd uznał, że odwołująca potrafi dokonać czynności w ramach transakcji zakupu, zna wartość pieniędzy i jest w stanie określić jakie artykuły codziennej potrzeby są jej potrzebne, zatem pozostawił w tym zakresie wartość potrzeby wsparcia ustaloną przez organ.

W zakresie przygotowania posiłków, dbania o dom i ubrania, dokonywania transakcji finansowych oraz rekreacja i organizacja czasu wolnego Sąd również nie zmienił punktacji. Odwołująca może w chwilach wolnych słuchać audiobooków, które pobiera przez Internet.

Sąd uznał, że odwołująca potrzebuje znacznego wsparcia, jednocześnie w zakresie punktów 27, 28, 29 i 30 organ ocenił poziom potrzeby wsparcia prawidłowo. Sąd pozostawił punktację na poziomie ustalonym przez organ, a nie podwyższonym do punktów 4.000 żądanych przez odwołującą.

W odwołaniu odwołująca uznała, że potrzeba wsparcia przy załatwianiu spraw urzędowych powinna być podwyższona na 4.000 punkty. Organ uznał, że powinno być w tym obszarze 0:000 punktów. Sąd mając na względzie, to, że odwołująca prawidłowo była w stanie załatwić sprawę urzędową przed sądem, nie tylko dlatego, że działała przy wsparciu męża i pełnomocnika profesjonalnego, ale również, dlatego, że potrafiła prawidłowo zachować się i bronić osobiście swoich spraw uznał, że poziom potrzeby wsparcia w zakresie załatwianie spraw urzędowych powinno być określone na 1.800 punktu.

Nadto realizowanie dziennego rozkładu zajęć w przypadku odwołującej zostało ustalone przez organ rentowy na 2.400 punktu. Odwołująca żądała ustalenia 3.500 punktu. Jednocześnie należy wskazać, że odwołująca jest osobą o stwierdzonej niepełnosprawności z symbolu 04-O, a nie 01-U czy 02-P. W związku z tym, że nie jest to symbol określający niepełnosprawność związaną z problemami psychicznymi, problemami rozwojowymi i sensorycznymi Sąd uznał, że realizowanie dziennego rozkładu zajęć należy pozostawić na poziomie ustalonym przez organ.

Czynności opisane przez odwołującą związane z wymienionymi wyżej obszarami codziennego funkcjonowania, wskazują na znaczne zaangażowanie osób mieszkających z odwołującą w ich wykonanie od początku do zakończenia. W części czynności odwołująca zachowała zdolność do świadomego i samodzielnego zainicjowania czynności, ich celowego i efektywnego wykonania. Z uwagi na rodzaj niepełnosprawności niektóre czynności wymagają większego zaangażowania innych osób, aby odwołująca mogła je wykonać.

Mając na względzie przedstawioną punktację, decyzja Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności zbyt nisko określiła niektóre z wartości częściowych, Sąd podwyższył je, co wpłynęło na podwyższenie wyższej łącznej wartości potrzeby poziomu wsparcia. Mając na względzie treść art. 477⁹ paragraf 2 KPC Sąd rozstrzygnął jak w wyroku. Sąd na podstawie art. 477⁹ paragraf jeden KPC oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Sąd zasądził od Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na rzecz odwołującej kwotę 2.250zł tytułem kosztów postępowania, zgodnie ze złożonym przez pełnomocnika odwołującej spisem. Spis ten mieści się w granicach wyznaczonych przez § 9 ust. 2 i § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1935, ze zm.) Pełnomocnik stawiał się na rozprawę, sporządzał pisma procesowe. Mając na uwadze niezbędny nakład pracy, stopień skomplikowania sprawy, czas na nią poświęcony, rodzaj i zawilość sprawy, Sąd przyznał wynagrodzenie, jak w punkcie II wyroku. sędzia Barbara Kokoryn